

CIUTADANS

Dues estudiants de quart curs d'ESO expliquen la seva experiència com a padrines de persones grans soles ingressades en residències

“Quina sort de tenir-te!”

SÍLVIA OLLER
Malgrat de Mar

Com cada divendres des d'ara fa vuit mesos, la nonagenària Carmen Membrado rep una visita molt especial a la residència de Malgrat de Mar, on està interna. Laura Roger i Judith Masachs, dues estudiants de quart d'ESO, es col·loquen davant la Carmen, que té problemes a la vista, perquè les pugui reconèixer. A l'instant, la cara i els ulls de la Carmen s'il·luminen i exclama: “Maques!”. Totes tres es fonen en una abraçada.

Les dues joves, amb l'energia dels quinze anys i una verborrea envejable, li pregunten com es troba, què vol fer, com ha passat la setmana... La Carmen els mostra orgullosa el nou pentinat. Els explica que el dia abans va anar a la perruqueria i que també es-

trena brusa per rebre la visita d'aquest diari, cosa que li fa molta il·lusió.

La Judith, amb molta traça ja amb el maneig de la cadira de rodes, porta la Carmen fins al menjador de la residència i allà les tres comencen a xerrar. De tot una mica: del Carnaval, de la cerveseria que han obert davant la residència i on algun dia aniran juntes a berenar, de l'excel·lent que les noies han tret en genètica, del dia que es van conèixer, de l'última partida de bingo o de la foto que les dues estudiants van regalar a la Carmen el dia que feia 94 anys. Aquesta foto la Carmen l'ha penjada al seu dormitori. Coneixedores de l'afició de la Carmen pel ball i el cant, l'animen perquè els mostri les seves habilitats vocals i motrius. No li costa gaire d'arrencar a cantar una cançó popular (“el gallo sube, el gallo baja”) i simular els moviments

INMA SÁINZ DE BARANDA

El retrobament de la Laura i la Judith amb la Carmen és emotiu

del xarleston postrada a la cadira de rodes. Rialles. Moltes. És el que predomina al llarg de l'hora de conversa que mantenen.

La Laura i la Judith fan companyia a la Carmen. Una hora a la setmana com a mínim. Durant aquesta estona, xerren, l'escolten, la treuen a passejar o berenar... Aquestes dues voluntàries formen part dels 428 estudiants dels últims cursos d'ESO i batxillerat que participen en el programa de Càritas de Girona *Apadrina un avi* que va començar el 2008 a Girona. L'objectiu: mitigar la solitud de les persones grans que viuen en residències i que no solen rebre visites.

“Que per què ho faig? No podia suportar la idea de pensar que hi havia més grans en residències sense ningú que els visités”, explica la Laura. “No ens suposa cap esforç i per a ells significa molt”, afegeix la Judith.

La professora de ciutadania els va explicar el projecte i a elles no els va costar decidir-se a acceptar la invitació. “La Carmen m'aporta serenitat i alegria. Tenim sort de tenir-la. Ens sentim molt a gust amb ella. Sembla que reps més del que dones”, afirmen. A aquests afalacs, la Carmen respon: “Elles han estat la meva salvació”. Fins que arriba el divendres, una eternitat.●

La Mar Bella estrena el seu nou skatepark

Desenes d'aficionats als esports urbans van estrenar ahir el modernitzat i ampliat skatepark de la Mar Bella de Barcelona. El nou equipament té una extensió de prop de tres mil metres quadrats, i la seva posada en marxa va suposar una inversió de més de 600.000 euros. Aquest espai servirà perquè els cada dia més nombrosos amants de les piruetes amb un skate o una bicicleta BMX disposin d'un lloc apropiat. La pràctica d'aquests esports genera de tant en tant problemes de convivència amb altres veïns de la ciutat, i el cert és que Barcelona amb prou feines disposa d'instal·lacions d'aquesta mena. Ara l'objectiu de l'Ajuntament és que tots els districtes de la ciutat disposin almenys d'un d'aquests equipaments. Les obres de l'skatepark del barri de les Corts ja són a la recta final. / Redacció

AJUNTAMENT DE BARCELONA

La Generalitat té 1.230 pisos buits, sobretot a les Terres de l'Ebre i Lleida

BARCELONA Redacció

El parc públic d'habitatges de la Generalitat de Catalunya té prop de 1.230 pisos buits i l'Administració reconeix que més d'un terç, uns 500, no s'aconseguiran omplir “mai”. Aquesta és la previsió que ha elaborat per a La Vanguardia.com el secretari d'Habitatge (del Departament de Territori i Sostenibilitat),

Carles Sala, que justifica que resulta difícil ocupar aquests pisos a causa de la ubicació: són en zones on no hi ha demanda, com les Terres de l'Ebre o la província de Lleida. Sala reconeix que alguns pisos d'aquest parc immobiliari sense ocupar fa prop d'una dècada que estan en aquesta situació.

La Generalitat ha optat per un pla de xoc per donar sortida a

aquests pisos en el mesura que sigui possible. Segons Sala, en poc més de tres anys s'ha passat de tenir 3.264 habitatges buits als 1.230 abans esmentats.

Un altre dels objectius del Govern català és arribar a acords amb els bancs, preferiblement aquells que han rebut ajuts públics, perquè cedixin pisos a les administracions. El Govern de la Generalitat ha aprovat, de fet,

un impost que hauran de pagar les entitats bancàries que mantinguin tancats i sense habitar immobles de la seva propietat. Aquesta mesura impositiva preveu multes de fins a 1.600 euros. L'administració creu que a Catalunya hi ha 40.000 habitatges buits en mans dels bancs i estima que gairebé la meitat, uns 15.000, són en els setanta municipis on s'ha acreditat una demanda social més gran.

“Hi ha municipis on ningú no vol anar perquè no hi tenen família ni oportunitats laborals”, assegura Carles Sala. Segons el secretari d'Habitatge, tots els habitatges buits que actualment té la Ge-

neralitat estan en règim de lloguer o en lloguer amb opció de compra. Sala subratlla que hi ha famílies que no poden ni tan sols accedir a un lloguer de menys de 100 euros al mes perquè no poden fer front al pagament de la llum o l'aigua.

D'altra banda, entitats com la plataforma antidesnonaments PAH denuncien que falten pisos socials precisament en llocs com les Terres de l'Ebre. Aquesta plataforma afirma, fins i tot, que en aquestes zones, hi ha gent “dormint en cotxes”.●